

Algemene Raad-Goedkeuring patronaat onder bepaalde "voorschriften"

Het verloop van de procedure

1. Op 8 februari 2000 heeft mr X, hierna tevens te noemen appellant 1, bij de Raad van Toezicht in het arrondissement Arnhem, verder te noemen de Raad van Toezicht, een aanvraag ingediend tot goedkeuring van zijn patronaat over mr Y, hierna tevens te noemen appellant 2.
2. Bij besluit van 28 februari 2000 (beslissing I) heeft de Raad van Toezicht goedkeuring aan het patronaat gehecht onder de navolgende voorwaarden:
  1. Op het kantoor van appellant 1 kunnen uitgaande van één patronabele persoon slechts één stagiaire en één juridisch medewerker werkzaam zijn;
  2. Patroonsrapportages dienen halfjaarlijks plaats te vinden;
  3. Appellant 1 dient binnen een half jaar na de beëindiging van appellant 2 de cursus "De patroon als coach, effectief en efficiënt begeleiden van advocaat-stagiaires" te volgen.
3. Op 4 maart 2000 heeft appellant 1 tegen beslissing I beroep ingesteld bij de Algemene Raad.
4. Bij brief van 28 maart 2000 (beslissing II) heeft de Raad van Toezicht aan appellant 1 bericht dat de stage van appellant 2 bij gebreke van de goedkeuring van het patronaat nog niet is aangevangen.
5. Op 31 maart 2000 heeft appellant 1 tegen beslissing II beroep ingesteld bij de Algemene Raad. De gronden van het beroep zijn te vinden in een brief van 30 maart 2000 aan de Raad van Toezicht, als bijlage aan het beroepschrift gehecht.
6. Op 1 mei 2000 heeft appellant 1 de president van de rechtbank te Arnhem verzocht een voorlopige voorziening te treffen. Het verzoek strekte er primair toe dat appellant 1 hangende het administratief beroep bij de Algemene Raad als patroon zou kunnen optreden. Subsidiair verzocht appellant te bepalen dat de Raad van Toezicht bij gebreke van goedkeuring van het patronaat een patroon zou aanwijzen voor de periode dat de Raad van Toezicht goedkeuring aan het patronaat van appellant 1 onthoudt. Op 12 mei 2000 heeft de mondelinge behandeling van het verzoek plaatsgevonden.
7. Bij uitspraak van 18 mei 2000 heeft de president het verzoek van appellant 1 afgewezen.
8. Op 17 mei 2000 heeft de Raad van Toezicht besloten de stage van appellant 2 ambtshalve tussentijds te beëindigen voor het geval de president het primaire verzoek zou toewijzen en/of de president zou menen dat het patronaat en daarmee de stage van appellant 2 reeds een aanvang heeft genomen (beslissing III).
9. Op 25 mei 2000 hebben appellant 1 en appellant 2 afzonderlijk beroep ingesteld bij de Algemene Raad tegen beslissing III.

10. Appellanten hebben de Algemene Raad verzocht de beroepschriften gevoegd te behandelen.

11. De Algemene Raad heeft belanghebbenden op grond van art. 7:16 Awb in de gelegenheid gesteld te worden gehoord. De openbare hoorzitting heeft plaatsgevonden op 5 juni 2000. Bij de hoorzitting waren appellanten en mr J.A.M.P. Keijser namens de Raad van Toezicht aanwezig. De Algemene Raad heeft kennisgenomen van alle overgelegde stukken.

Het standpunt van de Raad van Toezicht

12. De Raad van Toezicht stelt zich op het standpunt dat het ongebruikelijk grote verloop van advocaat-stagiaires en juridisch medewerkers op het kantoor van appellant 1 reden is om maatregelen te nemen teneinde een goede begeleiding van appellant 2 te waarborgen. Appellant 1 dient volgens de Raad van Toezicht aan de bij beslissing I gestelde voorwaarden te hebben voldaan alvorens het patronaat van appellant 1 zal kunnen worden goedgekeurd. De brief van 28 maart 2000 dient te worden aangemerkt als bevestiging dat de brief van 28 februari 2000 als een weigering van de goedkeuring moet worden gelezen.

13. De Raad van Toezicht is tot het nemen van beslissing III overgegaan naar aanleiding van de mondelinge behandeling van het verzoek van appellant 1 om een voorlopige voorziening. Aldaar zou de Raad van Toezicht zijn gebleken dat appellant 1 niet voldoet aan de voorwaarde dat slechts één stagiaire en één juridisch medewerker op het kantoor van appellant 1 werkzaam zijn. In lijn met de door de Raad van Toezicht veronderstelde opschortende aard van de voorwaarden is derhalve besloten tot ambtshalve tussentijdse beëindiging van de stage van appellant 2, teneinde te voorkomen dat ten aanzien van de stage een "knipperlicht"-situatie ontstaat.

Het standpunt van appellanten

14. Appellant 1 is van mening dat beslissing I strekt tot goedkeuring van het patronaat onder de in de beslissing nader geformuleerde ontbindende voorwaarden. Deze voorwaarden staan niet in de weg aan inwerkingtreding van het goedkeuringsbesluit. Ingevolge de Advocatenwet en de Stageverordening 1988 staat tegen een goedkeuringsbesluit geen administratief beroep open zodat de Algemene Raad het beroepschrift tegen beslissing I als bezwaarschrift zou dienen door te zenden aan de Raad van Toezicht.

15. Appellant 1 stelt dat de voorwaarden in strijd zijn met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, aangezien zij onzorgvuldig zijn voorbereid, onvoldoende zijn gemotiveerd en onredelijk bezwarend zijn.

16. De gronden van het beroep van appellant 1 tegen beslissingen II en III komen overeen met de gronden tegen beslissing I.

17. Appellant 2 stelt zich op het standpunt dat beslissing III dient te worden vernietigd wegens strijd met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur. Beslissing III is naar zijn mening onzorgvuldig voorbereid, ontbeert een kenbare en deugdelijke motivering, schendt het evenredigheidsbeginsel en is genomen in strijd met het verbod op détournement de

pouvoir.

Het oordeel van de Algemene Raad

Kwalificatie van het besluit van 28 februari 2000 (beslissing I)

18. De Algemene Raad is van oordeel dat het besluit van de Raad van Toezicht van 28 februari 2000 dient te worden opgevat als goedkeuring van het patronaat onder de in het besluit vermelde aan de goedkeuring verbonden voorschriften. De Algemene Raad baseert dit oordeel op de volgende overwegingen.

19. Een geadresseerde mag en moet op de bewoordingen van een besluit van een bestuursorgaan kunnen vertrouwen, zodat de tekst van beslissing I als uitgangspunt dient te gelden voor de kwalificatie van het besluit. De tekst van beslissing I geeft ondubbelzinnig aan dat aan het patronaat goedkeuring wordt gehecht.

20. De Algemene Raad is van oordeel dat de door de Raad van Toezicht als "voorwaarden" aan de goedkeuring verbonden regels niet kunnen worden aangemerkt als opschortende voorwaarden in de zin van criteria waaraan voldaan dient te worden alvorens tot goedkeuring van het patronaat wordt overgegaan. De Algemene Raad beschouwt de "voorwaarden" van beslissing I als "voorschriften". Hierbij worden aan appellant 1 verplichtingen opgelegd waaraan hij bij de uitoefening van het patronaat dient te voldoen (zie aanwijzing 128 van de Aanwijzingen voor de regelgeving, 18 november 1992, Stcrt. 230). De Algemene Raad overweegt hierbij dat het eerste en tweede voorschrift een permanente verplichting scheppen voor de patroon, en dat het tweede en derde voorschrift uitdrukkelijk betrekking hebben op de periode ná de beëdiging van de stagiaire. De Algemene Raad voegt ten overvloede toe dat de tekst van beslissing I geen expliciete vermelding bevat dat goedkeuring aan het patronaat zal worden onthouden zolang aan de voorschriften nog niet is voldaan. Voorts voorzien de Advocatenwet en de Stageverordening 1988 niet in de mogelijkheid dat een patronaat eindigt wanneer aan één van de gestelde "voorwaarden" niet is voldaan. Tenslotte verdragen de op zichzelf zwaarwegende belangen van appellant 2 bij het volgen van de stage zich niet goed met een voorwaardelijk karakter van de goedkeuring, hetgeen immers zou impliceren dat bij niet-naleving van de voorwaarden door appellant 1 de stage van appellant 2 ofwel niet aanvangt (wanneer het een opschortende voorwaarde betreft), ofwel met terugwerkende kracht vervalst (wanneer het gaat om een ontbindende voorwaarde). Intrekking van de goedkeuring door de Raad van Toezicht wegens niet-naleving van de voorschriften kan naar het oordeel van de Algemene Raad dan ook slechts bij afzonderlijk besluit plaatsvinden. Tegen een dergelijk besluit staat voor belanghebbenden de daarvoor aangewezen rechtsgang open.

De Algemene Raad is van oordeel dat in art. 9 Stageverordening 1988 een grondslag kan worden gevonden voor een intrekkingbesluit als hierboven bedoeld.

21. De Algemene Raad is van oordeel dat in het onderhavige geval met het besluit van de Raad van Toezicht van 28 februari 2000 alle rechtsgevolgen zijn ingetreden die uit hoofde van de Advocatenwet en de Stageverordening 1988 uit de goedkeuring van een patronaat voortvloeien. De voorschriften die appellant 1 krijgt opgelegd brengen mee dat

zijn rechten en verplichtingen uit hoofde van de Advocatenwet en de Stageverordening 1988 nader zijn ingekaderd. In die zin merkt de Algemene Raad het verbinden van voorschriften aan de goedkeuring aan als een gedeeltelijke weigering van de Raad van Toezicht om aan het patronaat van appellant 1 ongeclausuleerd goedkeuring te hechten.

Bevoegdheid van de Algemene Raad

22. Nu beslissing I aangemerkt wordt als een gedeeltelijke weigering van de goedkeuring van het patronaat acht de Algemene Raad zich bevoegd het beroep van appellant 1 in behandeling te nemen voor zover het is gericht tegen de in beslissing I genoemde voorschriften. De Algemene Raad neemt hierbij mede in aanmerking dat de procedure van administratief beroep met meer waarborgen is omkleed dan de bezwaarschriftprocedure, en dat appellant 1 door behandeling van het beroep door de Algemene Raad - in plaats van doorzending als bezwaarschrift aan de Raad van Toezicht - niet in zijn belangen is geschaad.

23. De Algemene Raad acht zich tevens bevoegd de beroepschriften van appellant 1 tegen beslissing II en van beide appellanten tegen beslissing III in behandeling te nemen.

Ontvankelijkheid

24. De Algemene Raad stelt vast dat de beroepschriften tijdig zijn ingediend. Deze zijn immers ingediend binnen zes weken na de dag waarop de beslissingen van de Raad van Toezicht van 28 februari, 28 maart en 17 mei 2000 zijn bekendgemaakt.

25. Appellant 1 is ontvankelijk in zijn beroep tegen beslissing I aangezien hij als geadresseerde van de beslissing direct belanghebbende is.

26. Appellant 1 is niet ontvankelijk in zijn beroep tegen beslissing II, aangezien beslissing II naar het oordeel van de Algemene Raad niet als besluit in de zin van art. 1:3 lid 1 Awb kan worden aangemerkt. Hierbij is van belang dat met beslissing II geen andere rechtsgevolgen voor appellant 1 in het leven worden geroepen dan die welke reeds voortvloeien uit beslissing I. Appellant 1 wordt door het niet in behandeling nemen van zijn beroep tegen beslissing II niet in zijn belangen geschaad, aangezien de gronden van het beroep tegen beslissing II overeenkomen met die tegen beslissing I.

27. Appellanten 1 en 2 zijn in hun beroep tegen beslissing III ontvankelijk. Door de kwalificatie van beslissing I als goedkeuring treedt het rechtsgevolg van de voorwaardelijk geformuleerde beslissing III definitief in, zodat beslissing III als besluit in de zin van art. 1:3 lid 1 Awb kan worden aangemerkt. Appellant 1 is als geadresseerde van de beslissing direct belanghebbende. Appellant 2 wordt door de ambtshalve tussentijdse beëindiging van zijn stage direct in zijn belangen geschaad.

Inhoudelijke beoordeling van het beroep tegen beslissing I

28. De Algemene Raad overweegt dat in administratief beroep een toetsing dient plaats te vinden van zowel de rechtmatigheid als de bestuurlijke en beleidsmatige aanvaardbaarheid van het bestreden besluit. In lijn met een aantal uitspraken van de Algemene Raad, welke zijn bevestigd door verschillende rechtbanken en thans ook door de

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, laat art. 4 lid 1 Stageverordening 1988 de Raad van Toezicht een ruime beoordelingsvrijheid bij de uitoefening van zijn goedkeuringsbevoegdheid.

29. De bevoegdheid tot (weigering van de) goedkeuring van het patronaat in de zin van art. 4 lid 1 Stageverordening vindt haar wettelijke basis in de artikelen 9b, 9c, 22 en 26 van de Advocatenwet. Uit deze artikelen blijkt dat de wetgever de zorg voor de opleiding van de stagiaires en alles wat met de stage te maken heeft, inclusief de patronaatsverhouding, als een specifieke taak heeft opgedragen aan de Raad van Toezicht en - in tweede instantie - aan de Algemene Raad.

30. De Algemene Raad stelt vast dat art. 26 Advocatenwet jo. art. 4 lid 2 en 26 lid 1 Stagereglement van het arrondissement Arnhem een wettelijke grondslag verschaffen voor de bevoegdheid van de Raad van Toezicht om aan de goedkeuring van het patronaat voorschriften te verbinden. Aangezien de Raad van Toezicht ten aanzien van zijn bevoegdheid tot goedkeuring van het patronaat een ruime mate van beoordelingsvrijheid toekomt, is het hem dan ook toegestaan het gedrag van een advocaat - zoals dat tot uitdrukking komt in jegens hem geuite klachten in het kader van zijn beroepsuitoefening - bij de beoordeling van de goedkeuring van een patronaat in aanmerking te nemen (AB-RvS 17 februari 2000, nr. 1999010-97, niet gepubliceerd).

Beoordeling van de voorschriften

31. Het eerste voorschrift luidt dat uitgaande van de aanwezigheid van één patronabele advocaat slechts één stagiaire en één juridisch medewerker op het kantoor van appellant werkzaam mogen zijn. De Algemene Raad oordeelt ten aanzien van dit voorschrift als volgt.

32. De Stageverordening 1988 bepaalt in art. 4 lid 3 dat slechts patroon kan zijn een advocaat die gedurende ten minste zeven jaren als zodanig in Nederland ingeschreven is geweest. Appellant 1 is eind 1991 beëdigd en in 1994 een zelfstandige praktijk begonnen in het arrondissement Arnhem. In zoverre is hij op dit moment de enige op zijn kantoor die voldoet aan de vereisten in genoemde bepaling. De constatering dat uitgaande van één patronabele persoon in de zin van art. 4 lid 1 van de Stageverordening 1988 er slechts één stagiaire werkzaam kan zijn op het kantoor van appellant 1 is geen nader voorschrift in eigenlijke zin maar een weergave van het bepaalde onder art. 2.4 van het Stagereglement. Daartegen komt appellant 1 dan ook in wezen niet op. De Algemene Raad tekent hierbij aan dat de vraag of sprake is van een uitzonderingsgeval in de zin van diezelfde bepaling van het Stagereglement pas beantwoord moet worden op en naar de omstandigheden van het moment dat appellant 1 goedkeuring zou vragen voor zijn patronaat over een tweede stagiaire.

33. Het nader voorschrift dat er slechts één juridisch medewerker werkzaam kan zijn op het kantoor van appellant 1 wordt onderbouwd met de overweging dat de patroon conform art. 2.1 Stagereglement aan beiden feitelijk leiding, voorlichting en raad dient te bieden en het betreffend artikel niet alleen formeel, doch ook materieel toepassing vindt. De Algemene Raad kan de Raad van Toezicht hierin niet volgen. Een specifieke beleidsregel die ook ziet op de begeleiding van juridisch medewerkers door een advocaat die tegelijk

patroon is over één of meer stagiaires, zoals thans door de Raad van Toezicht geformuleerd, ontbreekt in het Stagereglement en is daarin ook niet impliciet te lezen. Ook overigens is van een dergelijke genoegzaam bekend gemaakte beleidsregel niet gebleken.

34. Gezien ook de ruime beoordelingsbevoegdheid van de Raad van Toezicht op grond van art. 4 lid 1 Stageverordening 1988 is de Algemene Raad van oordeel dat de ratio advocaten/juridisch medewerkers op een kantoor van invloed is of kan zijn op het opleidingsklimaat, en dat deze daarom door de Raad van Toezicht mag worden meegewogen bij zijn beslissing op een verzoek tot goedkeuring van het patronaat. In het onderhavige geval is op het kantoor van appellant 1 sedert 15 januari 2000 een juridisch medewerker werkzaam, en sedert april 2000 een tweede juridisch medewerker. Appellant 2 was op het kantoor van appellant 1 sinds 13 december 1999 werkzaam als juridisch medewerker, tot hij op 31 maart 2000 is beëdigd in de zin van art. 3 Advocatenwet. De Algemene Raad is van oordeel dat deze samenstelling van het kantoor van appellant op zich geen afbreuk hoeft te doen aan een goede opleiding van appellant 2. Daarbij neemt de Algemene Raad onder meer de werkervaring die de op 15 januari 2000 bij appellant 1 in dienst getreden juridisch medewerker reeds heeft opgedaan in een andere betrekking, alsmede de omstandigheid dat de in april 2000 in dienst getreden juridisch medewerker vooralsnog alleen voorbereidende en ondersteunende werkzaamheden ten behoeve van dossiers verricht, mede in aanmerking (zie de brief van appellant 1 aan de Raad van Toezicht van 15 mei 2000).

De Algemene Raad merkt wel op dat appellant 1 onzorgvuldig heeft gehandeld jegens de Raad van Toezicht door zonder voorafgaand overleg in april 2000 een tweede juridisch medewerker in dienst te nemen, nu hij bij brief van 20 maart 2000 aan de Raad van Toezicht heeft bevestigd hangende het beroep tegen beslissing I alvast onder protest en behoud van rechten bereid te zijn te voldoen aan het voorschrift dat slechts één juridisch medewerker op zijn kantoor werkzaam zou zijn.

35. Het voorschrift dat op het kantoor van appellant 1 niet meer dan één juridisch medewerker werkzaam mag zijn naast een (beginnend) stagiaire kan ingegeven zijn door de opvatting dat het hier een bijzonder geval betreft waarvan gevreesd moet worden dat zonder dit voorschrift een goede opleiding van de stagiaire niet of onvoldoende is gewaarborgd. Ingevolge art. 26 lid 1 Stagereglement van het arrondissement Arnhem is de Raad van Toezicht bevoegd in bijzondere gevallen nadere voorwaarden te stellen of af te wijken van het Stagereglement.

Voor zover de beslissing van de Raad van Toezicht ook in die zin moet worden verstaan, kunnen de door deze Raad daartoe aangevoerde bijzondere omstandigheden dit voorschrift niet rechtvaardigen. Inderdaad hebben in korte tijd vijf stagiaires en een juridisch medewerker het kantoor van appellant 1 verlaten, maar enkel dit feitelijk verloop geeft nog geen grond aan te nemen dat het aan feitelijke begeleiding van de stagiaire zal schorten. Over de redenen van vertrek zijn geen concrete mededelingen gedaan, terwijl de Raad van Toezicht ook niet voldoende onderbouwd heeft gesteld dat bij hem klachten zijn binnengekomen over opleiding en begeleiding. Zonder nadere toelichting valt niet in te zien dat het beëindigen van een samenwerkingsverband met een patronabele advocaat in

1998 en de kortstondigheid van een tweede samenwerkingsverband met een patronabele advocaat vanaf 1 augustus 1999 tot 1 februari 2000 het belang van een goede opleiding en begeleiding van de stagiaire betekenisvol raken. Deze feiten zijn bovendien niet terug te vinden in de beslissing waarvan beroep. Datzelfde geldt voor een op zich relevant klachtenbemiddelingsverleden waarop de Raad van Toezicht zich in de procedure heeft beroepen zonder de verwijten genoegzaam te concretiseren.

36. Op het punt van het voorschrift dat op het kantoor van appellant 1 slechts één juridisch medewerker werkzaam kan zijn, is beslissing I derhalve in strijd met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer in het bijzonder het motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

37. Het voorgaande laat onverlet dat op het kantoor van appellant 1 een situatie kan ontstaan waarin de opleiding en begeleiding van de stagiaire niet langer is gewaarborgd. Dat kan, onder meer, door wijzigingen in de samenstelling van het kantoor, bijvoorbeeld door het aantrekken door appellant 1 van nog meer juridisch medewerkers zonder voldoende relevante werkervaring. De Raad van Toezicht kan in een dergelijk geval maatregelen nemen om een deugdelijke begeleiding van de stagiaire te bevorderen, en in voorkomend geval zelfs tussentijds de stage beëindigen (art. 9 lid 1 onder d Stageverordening 1988).

38. Het tweede voorschrift luidt dat appellant halfjaarlijks dient te rapporteren omtrent de voortgang van de stage. De Algemene Raad overweegt dat de verplichting tot verslaglegging is gebaseerd op art. 5 lid 3 Stageverordening 1988 en art. 20.1 van het Stagereglement. De Raad van Toezicht heeft ervoor gekozen de verslaglegging éénmaal per halfjaar in plaats van éénmaal per jaar te verlangen. De lasten die deze verplichting voor appellant 1 meebrengt, zijn niet zo groot dat deze voorwaarde als onredelijk bezwarend voor appellant moet worden beschouwd. Daar komt bij dat appellant 1 in zijn brief aan de Raad van Toezicht van 20 maart 2000 heeft te kennen gegeven dat dit voorschrift geen beletselen van zijn zijde oproept. Het beroep van appellant 1 faalt aldus.

39. Het derde voorschrift luidt dat appellant 1 binnen zes maanden na de beëindiging van de stagiaire de cursus "De patroon als coach, effectief en efficiënt begeleiden van advocaatstagiaires" zou volgen. De Algemene Raad overweegt dat dit voorschrift direct betrekking heeft op de door appellant 1 uit te oefenen taak als patroon, en dat de cursus kan worden gezien als een ondersteuning van zijn functioneren. De belasting die het volgen van de cursus met zich meebrengt, is naar het oordeel van de Algemene Raad niet onevenredig groot in verhouding tot de met de cursus te bereiken doelen.

Daar komt bij dat appellant 1 bij brief van 2 mei 2000 aan de Raad van Toezicht heeft bericht dat hij vrijwillig aan het voorschrift zou voldoen, en dat hij op 29 mei en 23 juni 2000 de cursus zou gaan volgen. De Algemene Raad is dan ook van oordeel dat de Raad van Toezicht dit voorschrift aan de goedkeuring heeft mogen verbinden. Ook dit onderdeel van het beroep van appellant 1 treft derhalve geen doel.

Karakter van de voorschriften

40. Ten overvloede overweegt de Algemene Raad het volgende. Ingeval appellant 1

onverhoopt de hiervoor bedoelde verplichtingen niet zou nakomen, staat het de Raad van Toezicht vrij bij afzonderlijk besluit passende maatregelen te nemen. De Algemene Raad is hierbij van oordeel dat beëindiging van de stage van appellant 2 met terugwerkende kracht tot 28 februari 2000 niet als een dergelijke passende maatregel kan worden aangemerkt.

Inhoudelijke beoordeling van het beroep tegen beslissing III

41. De Algemene Raad komt tot het oordeel dat beslissing III niet in stand kan blijven vanwege strijd met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur. De Algemene Raad overweegt hierbij dat appellanten 1 en 2 zich niet deugdelijk hebben kunnen voorbereiden om door de Raad van Toezicht te worden gehoord. De Raad van Toezicht heeft niet afdoende gemotiveerd waarom het rechtsgevolg van het besluit afhangt van de uitspraak van de president. Beslissing III geeft bovendien geen blijk van een deugdelijke afweging van de betrokken belangen - met name het belang van appellant 2 - tegenover de belangen die met beslissing III worden beoogd.

42. Het beroep van appellanten tegen beslissing III is gegrond.

Op grond van het bovenstaande dient te worden beslist als volgt:

BESLISSING

De Algemene Raad:

- acht het beroep van appellant 1 tegen beslissing I voor zover gericht tegen de voorwaarde dat slechts één juridisch medewerker op het kantoor van appellant 1 werkzaam zal mogen zijn: gegrond;
- acht voor het overige het beroep van appellant 1 tegen beslissing I: ongegrond;
- acht het beroep van appellant 1 tegen beslissing II: niet-ontvankelijk;
- acht het beroep van appellanten 1 en 2 tegen beslissing III: gegrond.

De Algemene Raad:

- vernietigt het aan de goedkeuring van het patronaat verbonden voorschrift dat op het kantoor van appellant 1 niet meer dan één juridisch medewerker werkzaam zal zijn;
- vernietigt het besluit van de Raad van Toezicht van 17 mei 2000 strekkende tot ambtshalve tussentijdse beëindiging van de stage van appellant 2;
- laat het besluit van de Raad van Toezicht van 28 februari 2000 onder aanvulling van de motivering voor het overige in stand.